

Lorentzen: Jeg skal holde Arrestreglementet uden for denne Debat. Jeg skal ogsaa holde Revisionen af Straffelovstillægget udenfor, idet jeg dog gerne vil sige, at jeg tror, det er udmærket, naar der bliver udtalt Vilje til at gaa til en Revision af dette Tillæg.

Lovforslaget i den Skikkelse, som det nu antagelig faar, bliver naturligvis mere begrænset end det, den højtærede Minister fremsatte i første Omgang — deri er jeg enig med Udvalgets ærede Ordfører (Busch-Jensen). Jeg skal derimod ikke indlade mig paa noget Skøn over, hvor mange der kan løslades i Henhold til denne Lov. Jeg skal ej heller søge at give noget Fortolkningsbidrag, men sige, at man er enig om Paragraffen i den Formulering, den har faaet, og saa maa det vel blive Anklagemyndighedens og Domstolens Sag at fortolke denne Bestemmelse.

Der har været talt om Pladsmangel. Jeg forstod den ærede Ordfører saaledes, at han ikke syntes, denne Pladsmangel var saa forfærdelig iøjnefaldende. Jeg forstaaer meget vel, at den ærede Ordfører indtager denne Stilling, da det jo til syvende og sidst maa blive hans Ansvar — han var jo dengang Justitsminister —, hvis Pladsforholdene ikke er tilfredsstillende, idet den nuværende Justitsminister naturligvis ikke i de faa Maaneder har været i Stand til at skaffe Bygninger o. lign., der er tilstrækkelige til at rumme disse mange, der sidder og venter paa at faa deres Dom. Jeg hører imidlertid til dem, der synes, at den Demonstration, vi fik ude paa Sundholm, var af en saadan Karakter, at man har Lov til at sige, at Forholdene er uværdige for dansk Retsvæsen.

Jeg skal til Slut fatte mig ganske kort og sige, at jeg anbefaler Lovforslaget paa mit Partis Vegne til Vedtagelse i det høje Ting.

Paul Holt: Den Argumentation, der har været fremført her i Salen vedrørende Ændring af den gældende Lov med Henvisning til Pladsforholdene, har aldrig gjort særligt Indtryk paa mig. Det maa være saaledes, at en Lov skal gennemføres, og saa kan man ikke komme og kræve den ændret, fordi der er praktiske Vanskeligheder af denne Art. En virkelig væsentlig Bevæggrund til at gaa med til det foreliggende Lovforslag har været et ganske almindeligt menneskeligt Syn. For saa vidt som en Lov fremmer Ret og Billighed paa en bedre Maade end en anden Lov, maa man støtte den. Det forekommer mig, at det

Ændringsforslag, der her er stillet fra Udvalget, i højere Grad imødekommer et saadant Hensyn end det oprindelige Forslag, som utvivlsomt led under den Mangel, at det var for vidt spændende; Rammerne var for vide. I det Forslag, der her er fremsat, er Rammerne blevet indsnævret noget, saaledes at en rimelig Gennemførelse er blevet lettere. Jeg tror, at man gennem denne Lov kan faa Mulighed for at lade nogle slippe ud, som det er urimeligt at holde inde. Jeg tror paa den anden Side, at Loven samtidig forhindrer, at man foretager en Løsladelse i større Stil ganske mod Lovens Mening. Jeg kan derfor paa min Gruppens Vegne give Tilsagn om at støtte dette Forslag.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg vil gerne takke Udvalget for dets Arbejde med Sagen. Det glæder mig, at man er naaet til et Resultat, selv om jeg gerne vil have Lov til at bemærke — det er naturligt —, at dette Resultat jo ikke svarer til det, som jeg havde ønsket, og som det Forslag, jeg fremsatte, var Udtryk for. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at naar der fra forskellig Side, navnlig i forskellige Blade, er udtalt i den forløbne Tid, at jeg har ønsket en kollektiv Løsladelse af de arresterede, saa beror dette paa en Misforstaaelse, og jeg haaber, at de Blade, der har udtalt dette, vil rette denne Misforstaaelse. Som jeg understregede ved første Behandling, var der absolut ikke Tale om, at jeg ønskede kollektiv Løsladelse. Jeg ønskede en Løsladelse af de mindre farlige Varetægtsfanger efter en nøje individuel Prøvelse af hver enkelt Sag, saaledes at der ikke blev Tale om nogen gruppevis eller nogen kollektiv Løsladelse. Men som jeg begyndte med at udtale her, havde jeg ønsket, at Forslaget havde indeholdt Beføjelser til en videre Løsladelse, nemlig saaledes, at man kunde have sluppet de Fanger løs, der falder ind under Kategorien: mindre farlige, og de Fanger, som maatte staa til mindre Straffe. Jeg har imidlertid tillagt det stor Betydning, at man i det store og hele kunde blive enig om en Ordning, og derfor har jeg kunnet stille det Ændringsforslag, der nu er tiltraadt af Udvalgets Flertal.

Med Hensyn til Fortolkningen af dette Ændringsforslag skal jeg bemærke, at jeg kan fuldstændig slutte mig til de Bemærkninger, der faldt fra det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard og fra det ærede Medlem Hr. Lorentzen. Jeg mener, at Forslaget maa fortolkes i Overensstemmelse med dets Ord,